

SEMICENTURIA
QVÆSTIONVM
FEUDALIUM,

~~296~~ 296.

QUAM

1624, 5.

DIVINA ASPIRANTE GRATIA,

Ex

16

DECRETO ET AVTHORITATE AMPLIS-

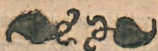
simæ Facultatis Iuridicæ in celeberrima
Argentoratensi Academia

PRO SUMMO IN VTROQUE IVRE
Gradu consequendo,

Publicè examinandam proponit

IOANNES HINTZIVS
Belgard. Pomeranus.

Ad diem IULII, Horis locoq; consuetis.

ARGENTORATI,

Excudebat PAVLYS LEDERTZ,
Anno M. DC. XXIV.

8

22

SEMIGENTURIA
OUESTIONVM
FEDDALIUM

GRAM
DIVINA CAUSA RANTE GENTIA
DE
DECRETO ET AVTHORITATE AMPLIS
Sive Facultatis iuridicae in celeberrima
Academia Argentoratis
PRO SPINNO IN PTEROTE INVE
Sive de
Publice examinanda proponit
IOHANNES HINDELING
Magister
Ad diem IVLII. Horologii confectus

ARGENTORATI
BIBLIOPOLAE PAULI S. LEDERER
Anno M. DC. XLIV.

QVÆSTIO I.

N feudum rectè dividatur in feudum ex pacto & providentiâ & in hereditarium? Hæc quæstio solidè resolvitur, si dicamus, textus feudales & præcipue textum in c. an agnatus vel filius 2. F. 45. non loqui de feudo hereditario, sed feudo ex pacto & providentiâ, atq; ita jure feudali in scripturam redacto, hæc distinctio non obtinet; sed usus ex æquitate istam adinvenit, hinc magis est forēsis, quàm scholastica. Vult. 1. F. 8. n. 2, vers. ceterum. Eam tamen esse & observari tot Dd. autoritates & Cameræ præjudicia, ut vocat, ostendunt; Rosenth. de feud. c. 2. q. 33. n. 1. & 99. sqq. Vult. d. loc. n. 23. sqq.

Quæstio II.

Si duobus feudum promissum, uter in eo præferendus, vel utri illud feudum verè & realiter tradendum? In hac q. multiplex occurrit distinctio: aut summus princeps, vel is qui superiorem non recognoscit, feudum promittit, & quidem duplici modo; aut ex gratia aut in modum contractus. Si ex gratia, tunc is, cui primum promissum præfertur, licet etiam posteriori traditio sit facta Gail. 2. observ. 55. & quos allegat Vult. 1. F. 10. n. 11. vers. et si verò; Id tamen ita limito, nempe assertionem illam veram esse, si princeps ejusmodi utatur verbis, quibus innui potest priori aliquod jus reale principem dedisse, secus verò esse, si communiter promittat, quia in dubio communis juris regulis non vult derogare princeps; Hartm Pistov. q. 29. p. 2. lib. 2. n. 21. seqq. Si v. in modum contractus; tunc princeps & alius superiorem non recognoscens jure privatorum communi & eodem quo aliquis inferior utitur. Rosenth. de feud. c. 3. q. 21. gl. d. Hinc eo in casu princeps uti & reliqui subsequenter reguntur juris nexibus: quippe quod in terminis promissionis non teneatur dominus ipsum feudum tradere, sed præstando interesse liberetur Vult. 1. F. 10. n. 8. ubi alleg. qui videndi. Itcirco cui dominus tradere velit, is præfertur, Si verò actus cardini proximiori inhæreat, tunc is præfertur, cui traditio facta, etiam si in promissione sit posterior ob vinculi scilicet

A 2

cet

et tituli & possessionis duplicitatem, *Vult. d. loc. n. 11. vers. quintimo*
fundamentum est in l. quoties 15. C. de R. V. quia posterior habet ali-
quod jus reale, prior tantum verbale *H. v. m. pistor. d. loc. n. 15.* non
tamen hæc sine limitationibus intelligenda. Si prior generali-
ter investitus posterior specialiter de certo feudo hinc illi præfer-
tur *arg. l. in toto ff. de R. I. c. generi eod. in 6.* Si dominus de feudo
vivētis in casum mortis abusive investierit, & feudi possessori po-
steà licentiam alienandi dederit, is v. alij vendiderit, & tradiderit
iste emtor præferatur *arg. c. 2. de feud. dato in vicem L. comm. miss. reprob.*
l. F. 27. Rosenth. c. 6. q. 9. n. 1. Si investitus sciverit ante alium inve-
stitum, si feudum evincatur, certè de evictione agere non potest,
c. 1. de investit. de re alien. fact. 2. F. 8. De hac quæstione videndi *Rö-*
senth. d. lo. modest. pistor. q. 6. p. 1. n. 23. Fachin. p. 3. contr. q. 33. Bruckm.
consil. 39. vol. 1. Borch. de feud. c. 7 n. 12. Schrad. p. 5. de feud. c. 2. n. 19.
Schurff. consil. 53. n. 7. cent. 1. Mynsing. cent. 4. observ. 61. n. 15. vult.
d. loc.

Quæstio III.

An sede vacante capitulum vel conventus rectè ali-
quem investiat? Iterum res aliquot distinctionibus per-
ficienda. Nam res sacræ & Ecclesiæ non indistinctè in feudum da-
ri possunt. Regula enim est, quod res sacræ & Ecclesiasticæ regu-
lariter in feudum dari nequeant *per l. jubemus nulli & auth. hoc jus*
potestatem C. de SS. eccles. tot. tit. de rebus Eccles. non alienand. arg. c. 1. in
pr. l. F. 1. de his qui in feud. dari poss. De reb. Eccles. tradit Sch. de feud. p.
3. c. 1. n. 1. Zasius p. 4. per §. 9. de ver. divi. Quæ regula suas & quidè mul-
tas habet ampliaciones, quæ facile apparebunt, si de limitatio-
nibus constiterit. Perdit itaq; regula suum officium in bonis Ec-
clesiæ, quæ antiquitus infeudari sunt solitæ nam illæ in feudum
dari possunt. *c. 1. ibi antiquitus de his qui feud. dar. c. 1. Episc. vel Abb.*
l. F. 6. Rosenth. c. 4. q. 21. & aliquor. 2. in rebus quas Pontifex infeud.
dat. Rosenth. d. c. 4. q. 17. 3. in rebus modicis. ut prædiolo aut vin-
cola Rosenth. d. c. q. 20. etiam de novo. 4. Si prælatus capitulo suo feu-
dum det Rosenth. d. q. 20. 5. in illis decimis quæ ante concilium La-
teranense fuerunt infeudatæ, si aperiantur Rosenth. d. c. 4. q. 27. 6.
Sic si prælati & abbatillæ necessitate urgente adhibitis tamen so-
lennitatibus infeudent, infeudatio valida est Rosenth. d. c. 4. q. 18.
Hilce

Hæc præmissis ulterius distinguitur inter ecclesiam cathedralis, & non cathedralem; in illa constitutum ut non valeat per capitulum facta infeudatio etiam de rebus, quæ ut supra ostensum, licet infeudantur *c. illa. ne sede vacante*, nisi capitulum aliqua bona separata toti capitulo communia habeat *Rosenth. d. c. 4. q. 26*. Inferiorum autem non cathedralium ecclesiarum conventus etiam sede vacante bona superius infeudari licita infeudare potest *Rosenth. d. c. 4. q. 24*. quod alias in contractibus ecclesiæ non cathedralis conventus consensus sit de substantia, qui tantum in cathedrali propter posteritatem necessarius.

Quæstio IV.

Si filius familias acquirat feudum num partis fiat usufructus? Nego ex immobili pro omnibus illo fundamento quod feudum sit peculium castrense, in quo pater usumfructum non habet *arg. l. 1. c. de castrensi peculio*: Et quod feudum detur vasallo ut fructus percipiat & inde serviat *ut c. 1. §. fin. in quib. caus. feud. amittat. 2. F. 23. ubi expresse dicitur quod usufructus illius rei ita ad accipientem transeat, ut ad eum heredesque suos masculos in perpetuum pertineat, ad hoc ut ille & sui heredes domino fideliter serviant, junct. authent. Excipiunt. & Idem est. C. de bonis qua liberis*. Et si patri acquireretur usufructus infeudo, tunc esset servitus servitutis, quæ omnino esse non potest *l. 1. ff. de usus. legat.* Et ex natura successionis in feudis est ut illa ad ascendentes non transeat *2. F. 50. r. facit patrem in feudo filij non succedere 2. F. 84. Sic etiam statuunt Rosenth. de feud. c. 7. q. 14. gl. n. & seqq. & n. 13. seqq. Borch. c. 5. n. 48. Vult. 1. F. 4. n. 8. vers. sed an feudo, Wesenb. de f. c. 5. n. 4. Schm. de f. p. 6. n. 7. Zafius p. 5. n. 48. noviter Rüdinger lib. 1. variar. lect. feudal. c. 42. Roland. à valle consil. 71. n. 65. & 66. volum. 2. Fachin. 7. contrav. 77. vers. sed contrarium Boer. decis. 199. n. 2. 3. 4. & quos allegant Vult. d. loc. Rosenth. d. gl. n.*

Quæstio V.

An Res publicæ in feudum dari possint? Resp. quædam possunt infeudari, quædam v. non. Infeudantur 1. quæ solitæ sunt infeudari, imò & illæ quæ non sunt solitæ infeudari *Schneid. de feud. c. 1. p. 4. n. 7. 8.* Sic Imperator Romanus non solum de patrimonialibus ac propriis, sed pro amplianda Imperij Majestate de fiscalibus

ac bonis Imperij infeudare potest. Gothof. Ant. disp. feud. 2. th. 4. lit. b. in fin. & hoc ex plenitudine jurisdictionis competentis, cuius vigore etiam potestas illi competit infeudandi feuda imperio aperta, ut patet exemplis, & constat ex aurea Bulla c. 7. §. fin. Exempla in promptu sunt. Rudolphus 1. Comes Habsburgensis, cum Austria suo tempore legitimo herede destitueretur, eam imperio vindicans, filio concessit ex quo Archiducum Austria origo, & vigore hujus constitutionis, Imperator Sigismundus, Electorum Brandenburgicum, per mortem Iodoci March. Brand. imperio apertum, Friderico Burggravio Norimb. an. 1411. concessit. Peuc. lib. 6. Chron. in Sigism. postmodum quoque Electorum Saxonicum, extincta in Alberto Vrsinorum familia Friderico I. Misnia Marchione, in feudum contulit. Spang. in Chron. Mansfeld. Cusp. in Sigism. Dress. in Chron. Saxon. anno 1423. & infeudat tanquam de re ad se & imperium devoluta. Sic etiam in feudum dari possunt regalia Schrad. d. loc. n. 9. ad eum de majoribus rebus infeudetur. Thom. Mich. disp. de juris d. th. 24. lit. a. Excipiuntur Principis officibus penitissime inherentis. Limitanda, a superius dicta quod non procedat ista infeudatio, si grave detrimentum reipublice pariat, Vult. 1. F. 5. n. 15. Gothof. Ant. disp. feud. 3. th. 3. lit. c. arg. c. intellecto de iurejurando. etiam si esset pars tantum. Schrad. d. loc. n. 22. Et si multa investituræ de minoribus rebus, quæ simul conjunctæ damnum pariunt, posteriores additæ non valent. Schrad. d. loc. n. 23. Hinc quidem hodiè vigore capitulationis Cæsareæ feuda aperta imperio deberent incorporari, vide Thom. Michael. d. disp. th. 33. lit. b.

Questio VI.

An fructus pendentes infeudum dari possint? Quamvis Gothof. Ant. disp. 3. & 4. lit. 1. post Schraderum p. 3. c. 2. n. 56. & seqq. fructuum seu rerum solo coherentium talem adhibeat distinctionem, quod res, separatæ à solo, utilitatem tamen habentes, in feudum tantum dari possint; non verò separatæ, nullam habentes utilitatem: Simpliciter tamen cum Rosenb. c. 4. q. 2. n. 2. & quos allegat gl. c. Tiraquell. de retraiet. lignag. §. 1. ou autres choses & c. gl. 7. n. 54. Vult. 1. F. 5. n. 5. Affirmo per c. 1. §. sciendum fin.

fin. de feud. cognit. & ibi d. gl. 2. F. i. qui textus indistinctè loquitur, e. qd. indistinctè intelligendus. Præterea adnumerantur rebus immobilibus à d. gl. Tiraquell. & quos allegat d. gl. 7. n. 37. Et est ratio rationis quod fructus pendentes sint pars fundi l. Fructus pendentes. 44. ff. de de R. V. l. 22. C. eod. l. fin. §. fructus ff. quæ in fraudem credito. l. 12. §. 11. in fin. ff. de instructo vel instrumento legat. l. 62. §. 8. ff. de furtis Sic & molendina solo coherentia infeudari possunt Curtius fun. de feud. p. 1. q. 6. n. 11. Vult. d. n. 5. Rosenth. d. c. 4. q. 4. n. 1. gl. a. Tiraq. d. gl. 7. n. 32. per eandem rationem. Et pascua & nemora. Rosenth. d. c. 4. q. 1. sub distaratione.

Quæstio VII.

De molendinis facta mentio; nunc quæritur, quomodo & quando prior molam habens, aliam de novo molam extructurum prohibere possit? Respondeo quod qui ædificat in alio flumine, sed tamen suo quàm eo, cui prior suum molendinum appositum nunquam prohiberi potest Craveri. de antiquit. tempor. p. 4. §. circa præmissa n. 13. & seq. Alexand. Consil. 194. n. 1. 2. lib. 2. Rosenth. c. 5. q. 28. n. 1. gl. a. Roland. à valle Consil. 97. n. 1. vol. 3. sive etiam ædificet in flumine publico licentia concessa Alexand. d. consil. 194. n. 7. 11. Cum sit res meræ facultatis, præscribi nõ possit, nec obligatione facile alicui acquirat. Lucius 82. §. restator. 5. de leg. 2. l. Air Prator 2. §. 2. l. Habet 15. in pr. ff. de precario l. 2. & ibi Dd. ff. de via public. & itin. pub. & l. Quo minus 2. de sum. l. 1. §. deniq. l. Si in cosundo 21. de aqua & aq. pluv. arc. l. Voluntaria 12. C. de excus. tutor. l. ult. C. Ne uxor pro marito. Menoch. de A. I. Q. cas. 160. cap. Significanti de appell. c. possessiones 6. q. 1. Si v. in eodè flumine vel publico vel privato in quo prior ædificavit extruere velit quis de novo molam, tunc in privato indistinctè licet, ita ut antiquior prohibere non queat. Alexand. d. consil. 194. n. 4. lib. 2. & quos allegat Rosenth. d. c. 5. q. 29. gl. b. Licet enim in meo etiam cum detrimento vicini ædificare, dummodò non fiat in ejus æmulationem & injuriam. Gail. 2. Observ. 69. n. 1. Mascard. de probat. conclus. 620. vol. 2. Menoch. 6. præsumt. 29. & Cas. 156. Ant. de Padyll. in l. si major. & l. Alius. C. servit. & aqua l. Lucius. ff. de aq. quot. & astiv. Saltem si principaliter faciam, ut mihi profim, non ut illi noceam, quia nullam debet servitutem prædium liberum. l. Fluminum, §. fin. & l. Proculus ff. de damno infect.

In publico verò flumine antiquiori molendino existente, novum erigere nõ possim nisi mihi cõcedatur, & nisi aqua utriq; sufficiat *Rosenth. d. q. 29. n. 5. gl. c. Alexand. consil. 22. consideratis verbis n. 9. lib. 4.* Si vero utrumq; concurrat ædificare possim, etiam si quid commodi, quod minus forte frumenti quam aliàs portatum fuit, ad suum portatur, priori decedat, nam hæc non est iusta causa impediendi *Alexand. d. consil. 19. 4. n. 11. gl. b.* Si verò aqua utriq; non sufficiat, non possum extruere novum nisi prior illicite ædificasset & egoliticè hoc facio *Rosenth. ibid.*

Questio VIII.

Illud ratione molarum & datæ decisionis adhuc quaeritur; Si dominus subditis suis mandet, ne alibi quam in suo molendino molant, vel à se cerevisiã emant, aut simile quid, quod antea voluntatis fuit prohibeat an & quomodo subditi vel tertius, in cuius præiudicium ista prohibitio tēdit, contra prohibentem utiliter agere possit? In hac quaestione dico quod subditi cogi non possint, per fundamentum quod in q. 7. deductum, quod scilicet sit res meræ facultatis molere addunt calculum *Rauchb. quaest. 28. n. 1. p. post. Boër. decis. 125. n. 4. Balb. de præscript. n. 4. p. 5. pr. q. 5. Crav. de antiq. tempor. p. 4. §. circa præmissa n. 1. Rosenth. c. 5. q. 28. 29. 30. Roland. à valle consil. 8. n. 38. 39. vol. 3. Fundamenta sunt in l. ambiciosa 4. ff. decret. ab ordine faciend. l. ordinis lib. 11. tit. 57. Rauchb. d. loc. n. 11. seqq. ubi adducit iudicata, eaq; in appellatione confirmata dicit Boër. d. decis. n. 5. circa finem Distinguunt tamen si in utilitatem publicam prohibeat quis, quod obtineat; Si v. in privatum commodum hoc faciat, quod non obtineat. Tertius autè in cuius præiudicium ista prohibitio fit ad remediū appellationis confugere potest l. 4. §. alio. à sententiã 5. in pr. §. 1. l. si protutorio 14. l. servi 15. de appell. Gail. 1. observ. 70. n. 14. & observ. 122. & observ. 125. vel ad causam intervenire l. sapè pen. de re iudic. Gail. 1. observ. 69. n. 70. 71. & 72. Facit omnium optimè quod hic tertius antiquius jus habeat, & in pari causa antiquioris melior est conditio.*

Quæ-

Quæstio IX.

Castro in feudum concessio quid veniat dispiciendum? Cõ-
 ceditur caltrum simpliciter, aut expressis quibusdam; si simplici-
 ter, verum est quod veniant pertinentiæ proxima, ut munitiones,
 tormenta & arma bellica, annonæ & similia in castro existentia;
 imò & remotæ ut molendina, valles, pascua, nemora; prædia
 adjacentia, si pro pertinentijs sint habita, redditus, census, prædia
 quæ castro circumjacent, si à concedente possideantur. *Vult. l. F. §. n. 4.*
vers. ita etiam pertinentiæ. Sic etiam jurisdictio cum castro concessa
 intelligitur, si castro cohæreat *Vult. d. loc. n. 5. vers. huc etiam. Menoch.*
3. præf. 97. n. 9. seqq. Rosenth. c. 5. q. 6. n. 1. gl. a. per l. 1. §. initio ejusdem aliàs
cum urbem ff. de offic. præf. urb. Venit etiam merum & mixtum impe-
 rium. *Vult. d. loc. Rosenth. d. n. 1.* Veniunt etiam fructus stantes & pen-
 dentes *Wurmbser de feud. observ. 23. Jura & servitutes. arg. l. in venden-*
do. 66. l. Si aqueductus 97. l. fistulas 78. ff. de contrah. empt. Vult. d. loc. n. 4.
 Venationes, piscationes. *Vult. d. loc.* Si v. facta concessio castri cum
 jurisdictione vel expressis quibusdam speciebus, itidem venit me-
 rum & mixtum imperium, si castro cohæreat. *Rosenth. d. c. 5. q. 7.*

Quæstio X.

In re mobili & pecunia numerata, etiam cautione interve-
 niente, feudum non consistere, authores sunt. *Zaf. p. 4. n. 21. de feud. Sors-*
bec. de feud. p. 8. n. 27. Wesenb. de feud. c. 7. n. 8. Borcb. c. 6. n. 34. Schrad. d.
F. p. 4. c. 1. n. 15. Vult. l. F. §. n. 10. vers. ita in specie de pecunia. Rosenth. de
feud. c. 4. q. 7. n. 1. & quos allegat gl. a. Gorhof. Ant. disp. feud. 3. th. fin. &
disp. 1. 1b. 2. sub d. Niellius disp. f. 3. th. 3. Rittershus part. feud. lib. 1. c. 7. q. 1.
2. 3. 4. Hunn. de F. pag. 159. Obrecht. de feud. c. 3. lib. 2. n. 101. & seqq. Ho-
tom. in disp. feud. c. 16. Ferrar. lib. 2. de feud. c. 3. Hic v. quaritur an pre-
 tium pro feudo evicto vel vendito, aut prædium ex eo compara-
 tum feudi loco habeatur? Utrumque negant *Rosenth. c. 4. q. 8. Tira-*
quell. de retract. ligu. 32. gl. 1. & un. nu. 10. & 20. Alexand. Consil. 24. n.
9. lib. 4. Vult. l. F. §. n. 20. Pruckm. Cõsil. 9. n. 1. & seqq. vol. 2. Cothman. Cõ-
sil. 43. n. 88. & seqq. vol. 1. Wesenb. c. 7. n. 9. dicit communem & de jure ve-
 riorem, per c. 1. §. si Vasallus. si de feudo defuncti & c. & c. ult. de feud. co-
 gnit. Et subest ratio, quod licet venditori mercium merces fuerint
 venditæ, & aliæ ex earum pretio emptæ, hæ non censentur obli-

B gata

8

al

gata, ut priores, per text in l. quidem ff. de in rem verso. Nec etiam pecunia fit feudalis, etiam si conventum inter vasallum, dominum & agnatos, quamvis pradium eo sine illa redemptum fiat feudale Rosenth. d. q. 3. n. 4. seqq.

Quaestio XI.

An valeat concessio feudi specialis jam ab altero possessi?

Et res distinctione perficitur, aut enim concessio fit pure; & sic non procedit ista concessio, nec meretur aliquam efficaciam per c. 1. qui successores teneantur l. F. 9. & tit. quo tempore miles investituram perere debet 22. §. si quis: eod. lib. Concessio a. sub conditione, scilicet cum apertum fuerit, facta, non improbat; sed textus feudales eam potius concedunt §. moribus 2. F. 26. si de feudo defuncti contentio sit inter dominam & agn. vas. & tit. 3. in fin. lib. 1. qui successores teneantur & tit. 27. §. fin. eod. lib. de feud. dato invicem l. commissio. c. 1. de clericis qui investituram fecer. concordat jus Saxonie, feud. Rosenthal de feudis c. 4. q. 9. n. 1. & seqq. Rittershefius p. feud. lib. 1. c. 7. q. 2.; Roland. à valle consil. 2. n. 44. vol. 1. Andr. Gail. 2. observ. 155. per tot. Vult. 1. F. 7. n. 46. qui hanc distinctionem de jure civili etiam approbati putat, per l. si rem 31. ff. de V. O. Hartm. Pistor. q. 25. n. 4. p. 2. lib. 2. Non a. opus est conditione, si ejusmodi concessioni assentiatur possessor. Rosenth. d. loc. n. 3. Hartm. Pistor. d. loc. n. 11. per d. c. si quis tamen investierit de feud. dat. in vic. l. commissio. d. c. moribus. Si de feud. defuncti contentio. cui etiam jus Saxonie adstipitur habetur in c. 10. Lehnracht. Ratio a. dictorum est, quod haec investitura referatur in tempus ubi licitum domino investire vasallum, uti de eo, quod jam ad se reversum & cujus liberam administrationem habet, per regul. quod paria sint facere aliquid tempore licito vel permissio, & conferre aliquid in tempus permissum l. in tempus 6. ff. de heredib. instit. in pr.

Quaestio XII.

An expectativam investituram per Episcopum vel Abbatem, ante obitum vasalli ultimi factam, ratam habere teneatur successor, casu quo possessionem vivente eo, cujus mors expectabatur, sibi cedi procuraverit novus beneficiarius? Afirmat Hartmannus Pistor. lib. 2. p. 1. q. juris 27. n. 40. & seqq. Rosenthal. c. 6. q. 16. n. 8. gl. G. Alexand. consilio. 83. lib. 2. versu confirmatur hos. Tiraquel.

Tiraquel. de iure const. part. 3. limit. 2. n. 25. per text. in cap. 1. qui succ. feud. diem. 1. F. 3. Et est ratio quod enim perfecte semel per istam realem immisionem (nam ego eam cum *Harr. Pist. d. loc. n. 46.* puto realem, ut possessor prior suo iuri renunciaret & se abdicet ut *Alvaret. sentit. & suffragatur c. 1. §. prætereà,* quibus modis feudum amittatur 1. F. 5.) absolutum est, ex eventu scilicet morientis Prælati non debet retractari Et sic etiam salvatur ejusmodi expectativa, casu quo capitulum abusive intestituræ, vel expectativæ consenserit, *Rosenthal. d. d. q. 16. n. 7. & lit. F. V. lt. c. 10. n. 16. v. s. quod si verò lib. 1. Cur. l. un. de r. parte 2. q. 9. Harr. m. Pist. lib. 2. q. 27. n. 40.* Quia successor per Electionem capituli ad istum honorem evehitur, ergo in eius gratiam factum ratum habere debet *Vult. d. loco.*

Questio XIII.

An princeps heres obligetur de facto debito, & investitura quam fecit suus antecessor? Magna hæc est quæstio, quam aliquot distinctionibus Dd. absolverunt, quarum prima est, quod aliud sit jus in statu Electionis, aliud in successionis: in illo Principem non obligari ad præstandum factum sui antecessoris, cum scilicet jus suum non habet ab antecessore; sed ab Electoribus. Nō autem indistinctè hoc dicendum, tenetur enim successor principis in statu Electionis, quando gesta & facta pertineant ad dignitatē & officium suum, *Roland. à Valle conf. 13. & si apud me. n. 13. volum. 3. per cano. justitia 35. q. 1. & expressum textum in can. institutionis 7. 25. q. 2. textum in can. si ea 4. d. causa & q. Prout est infeudare Rol. à Val. conf. 3. n. 37. vol. 1.* Et sic resultat alia distinctio, quod princeps per viam electionis Antecessor aut per modum gratiæ quid concessit, & tunc non teneri successorem, autor est *Rol. à Val. d. conf. 13. n. 8 per cap. si is cui, de præbendis in 6.* Aut obligatus per viam contractus & tunc aut contractus, de bonis Patrimonialibus, aut de bonis Fiscalibus. Si illo modo sit celebratus contractus, etiā nō dubiū est successore herede teneri de gestis antecessoris *per l. si quis absent. §. §. heres 2. ff. de O. & A. & sic intelligendus Rosenthal de F. c. 5. q. 85. n. 3. Gl. E. & F.* Non autem tenetur si est successor Imperij, regni, & contractus est conceptus de bonis fiscalibus sive regni. Si autē Princeps jure successionis ad Imperium vel regnum pervenerit, iterum subdi-

B 2

stinctio.

inctione opus est, ut videamus, an successio sit hereditaria, an
verò ex Pacto & providentia: Si hereditaria, eum teneri: Si verò
ex hoc modo, non teneri volunt.

Quaestio XIV.

Traditione feudum acquiri, & materiam traditionis jus
feudale variè penetrare constat, idèò perneccesarium est
inquirere, quanam sint requisita traditionis? Et respon-
detur, quod ista requisita sint vel communia dati vel accipienti, vel
specialia. Communia requisita sunt I. iusta causa §. *per traditione*
42. *in fin. Inst. de rerum divis*: Nunquam enim nuda traditio trans-
fert dominium, sed ita, si venditio aut aliqua iusta causa præcesse-
rit, propter quam traditio sequeretur. I. *Nunquam* 31. ff. *de acq. rer.*
Adm. Sive illa causa revera præcesserit, sive opinione tantùm I. *quod*
meo 18. §. *si furioso*. ff. *de acq. poss.* 2. cõsensus; ut utrinq; cõsentiatur in
corp^o. licet in causa dissetiatur. I. *cum in corp* 36. ff. *de acq. rer. do-*
min. Specialia sunt vel in dante, vel in accipiente tantùm. In dante
sunt I. potestas rei transferendæ, quam aliqui habent jure, quales
sunt ipsi Domini. §. *nihil autè interest* 44. *Inst. de rer. divis*. Dummo-
dò liberam administrationem bonorum suorum habeant. Furio-
sus enim & pupillus, item prodigus, cui bonis interdictum est,
dominium rei traditæ in alium non transferunt I. *Obligari*. 9. ff. *de*
act. tut. I. *is cui bonis* ff. *de V.O.* Item tutoris & curatoris I. 16. C. *de ad-*
ministr. tut. l. 8. *in princ.* & §. 1. *de reb. eor. qui dominor. loco sunt.* l. 7.
§. 3. ff. *pro emptore* l. 27. ff. *de administr. tut.* l. 56. §. 4. ff. *de furt.* l. 11. §. 7. ff.
Quod vi & c. Aut habet hanc potestatem dominorum voluntate, &
sunt vel procuratores, vel dispensatores, quibus est mandatum vel
speciale, vel generale. l. 11. §. *ult.* & l. *seq.* ff. *de pignor. act.* l. 33. *de ac-*
quir. poss. Illud mandatum autem morte mandatoris ita extingui-
tur, ut mandatarius etiam ignorans mortè mandatoris, pecuniam
credens, non transferat dominium. I. *penult.* ff. *de rebus creditis*
I. *qui negoc. ff. mandati* Fallit tamen id in Procuratore qui pro parte
heres institutus, is enim pro sua parte rectè alienat d. l. *penult.*
§. *ult.* ff. *de reb. creditis*. Procurator verò liberam habens admi-
nistrationem, non transfert dominium. I. *Procurator* 63 ff. *de procur-*
at. l. 16. C. *eodem* l. 7. *in princip.* ff. *de donationib.* Vel creditores, qui vo-
lun-

Innate domini pignoris id recte transferunt, si scilicet ab initio de eo convenerint l. 7. C. de dist. pign. l. 4. ff. eodem. §. i. inst. quib. alien. lic. Requiritur tamen hic ut bona fide hoc faciant & solemniter, alias tenentur pignoratitia d. l. 4. & l. 9. C. de distract. pignor. & eo modo licite tradit roro tit. ff. & C. de distract. pign. Invito Domino tradit §. contra. a. Inst. quib. alien. lic. vel no vult. l. R. lib. 1. c. 70. n. 27. Sed hic tria denunciatio requiritur l. 4. ff. de pignor. ar. Inter unamquamque autem decem dies intercedet arg. l. 21. §. 1. ff. de const. pec. l. 68. l. seq. ff. de jud. Secundo requiritur in dante voluntas, que duo comprehendit; Primum, ut tradens sciat rem suam esse, quam cogitat transferre l. ea que 53. ff. de acquir. rer. domin. l. 3. §. 8. ff. de condit. caus. dat. Deinde, ut res sit in commercio hominum & alienari non prohibita, ut non sacra, vel dotalis &c. licet enim rei sacre sequatur traditio, dominiū tamē non transfertur l. 9. §. h. quoque. ff. de acq. rer. domin. l. si me 34. ff. de acquirend. poss. Tertio ne erret tradens, alias nihil agit l. si per errorem 15. ff. de iurisdic. Error vero non nocet, si erretur in titulo vel causa, dummodò non in corpore l. cum in corpus. 36. ff. de acq. rer. domin. nec infringit l. si ego 18. ff. de reb. credit. illa enim loquitur de contractu, qui est modus acquirende obligationis, ut id ipsum arguit collocatio legis sub tit. de reb. credit. d. l. vero 36. loquitur de traditione ipsa, per quam dominium ipsum transfertur. Vult. Inst. ad §. per tradit. n. 8. Nam si error in causa est, dominium nihilominus transit in accipientem, perinde ac si causa utrinque non esset erronea, hoc tamen inter est, quando in causa erratur, quod dominium ita transferatur, ut rursus revocari possit, scil. conditione sine causa; quando vero in causa non erratur, dominium transfertur irrevocabiliter. & hoc intuitu loquitur d. l. 18. ff. de reb. creditis, nummos accipientis non fieri scil. ad impediendum effectum revocationis, quamvis bene fiant accipientis quoad translationem domini, ad hoc ut vindicari non possint. videatur Gwd. in tract. de contrahenda stip. c. 3. n. 127. & n. 165. Quarto, in dante requiritur ipse actus traditionis, qui pro varietate materiae varius est; alius enim est rei incorporalis, in qua quasi traditio locum sibi vindicat l. 43. §. incorporal. ff. de acq. rer. domin. Et fit vel nuda patientia domini l. si ego 11. ff. de publ. in rem action. l. 43. §. 1. ff. de acq. rer. domin. Vel fit patientia vestita symbolo, ut quando quis patientiam suam & facultatem utendi re incorporali prestat. §. in eadem. Inst. de rer. divis. l. 2. C. de servit. & aqua.

B 3 l. 11.

8

de

l. 11. ff. de publ. in rem act. Eadem ratione dignitates & officia publica conferuntur & traduntur, nempe manuum impositione & vestimentorum investitura & ornatu *Alth. lib. 1 Dic. c. 37. n. 10.* Tertio, actus traditionis fit cessione, qua jus antecessoris in ipsum surrogatum nuda voluntate transfertur cum possessione l. 3. n. 33. 39. ff. de servit. rust. l. ult. ff. de. p. ad. l. 1. §. 20. ff. de acq. possess. Res vero corporalis mobilis vera traditione de manu in manum traditur §. 32. *Inst. de rer. divis. l. 1. §. 3. & §. penult. ff. de acq. possess.* Immobilis res traditur inducendo in possessionem rei soli l. 5. l. 34. ff. de acq. poss. l. 2. C. eodem. Traditur etiam res nuda voluntate, ut res quae jam apud accipientem est, ex dominij causa teneat, l. quarta ratione 9. §. 5. ff. de acq. rer. dom. Aut alia ex causa retineat §. in reudum *Inst. de rer. divis. l. 11. 15. ff. si certum petatur l. 9. §. 1. ff. de publ. in rem act. l. 26. ff. de evictioib.* Traditur etiam permittendo, ut quis rem per se capiat, aut in possessionem rei soli veniat l. 5. l. 34. ff. de acq. possess. Vel demonstratione, quae fit, vel nudè vel symbulo externo vestita. Nudè, si columna aliqua ostenditur l. 1. §. penult. l. 18. §. 2. ff. de acq. poss. Symbulo, si quis alicui claves domus tradit l. quod meo 18. §. 2. ff. de acq. poss. §. item si quis mercet *Inst. de rer. divis.* Sed necessum est, ut realis apprehensio sequatur *Menoch. de retinend. poss. remedio 3. q. 35. nu. 26.* Et hoc requiritur in omnibus signis. 4. requiritur, ut res sit vacua per l. si ager ff. de R. V. l. 2. §. 1. & seqq. ff. de act. emt. l. 18. ff. de vi & vi arm. In accipiente requiritur rei traditæ acceptio, quae non solù corpore actuque, sed etiam oculis, & affectu fieri potest sive naturaliter sive civiliter apprehendatur. Fit etiam fictè, quae res pro apprehensa habetur, *Alth. d. loc. n. 18. antec. & seqq.* Fit etiam acceptio alieno corpore, ut per servos bona fide servientes, etiam fructuarios, imo etiam liberas personas *Trentl. volum. 2. disp. 21. 0. 3.* Procuratori vero traditio facta non aliter dominium transfert, quam si dominus ratum habeat l. si ego 24. ff. de negot. gest. addatur l. 1. §. per procurat. ff. de acq. poss. l. 13. ff. de donat. l. 37. §. fin. ff. de acq. rer. dom. In Universitate transferenda eiusque possessione apprehendenda sufficit, principalem rem, puta caltrum vel eminentius praedium apprehendisse. *Symph. tom. 1. part. 1. li. 7. n. 145. fol. 504. & f. 155.* Quod tamen ita procedit, quando nemo alius in possessione partium antea sit constitutus *Mod. Piss. conf. 21. q. 3. n. 76. & seqq. Gail. in tract. de pign. obs. 24. n. 4. omnino addatur Rosenthal*

senthal de feud. c. 6. q. 14. per tot. Speciale aliquid est in venditione, ibi enim dominium non transfertur per traditionem, nisi precium sit solutum. §. vendit a 43. Inst. de rer. divis. Limitatur si fidem sequatur venditor l. quod vendidi 19. ff. de contrah. emr.

Questio XV.

An traditio differat ab investiturâ vera? Affirmo eum Vult. de feud. c. 7. n. 11. lib 1 Gothof. Anthon disp. 5. 9. 1. lit. G Quia ista in feudo antiquo non requiritur, postquam ascendentibus semel facta est traditio c. sancimus, de feudo sine culpa non amittendo. 1. F. 21. Jam vero vera investitura semper est necessaria, cum sit de feudi causa formalis, nempe ista conventio, sive investitio, seu infeudatio, Vult. 1. F. 7. n. 11. Est enim investitura propriè possessio c. un. in pr. quid sit investitura 2. F. 2. Hac a. in questione significatio vocabuli investitura notanda, quod scilicet, denoret ipsum actum investendi die beschnung c. un. quib. mod. feud. constit. 1. F. 25. Secundo, possessionem feudi, d. c. un. in pr. quid sit investitura 3. scripturam, sive b. eve restatum, den sehnbrieff c. un. de notis feudo. 2. F. 58.

Questio XVI.

Quale tempus præscriptionis in acquisitione & amissione feudi requiratur? Et responderetur, quod in jure feudorum, sive allodium unius, fiat feudum alterius, sive feudum unius, fiat allodium alterius, sive feudum unius, fiat feudum alterius, sive directum dominium unius, fiat directum dominium alterius, in feudo non dubio triginta anni, non pauciores, quamvis plures interdum, regulariter requirantur, idq. tradidère auctores, Rosenth. de feud. c. 6. q. 77. per tot. Mynsing. cent. 4. observ. 28 & 29. Vult. 1. F. 9. n. 4. & multis seqq. Roland. à Valle. consil. 3. n. 79. vol. 1. Menoch. cons. 2. n. 312. vol. 1. Parisius, cons. 1. n. 123. & cons. 15. n. 14. & cons. 27. n. 66. vol. 1. Alex. cons. 15. Visis narratis n. 6. lib. 5. Fr. Balb. tract. de præscript. 4. p. 4. princip. q. 12. per tot. ubi præmissos casus examinat, Cravett. de antiquitate temp. p. 4. sect. absolutis n. 28. Borchol. de feud. c. 7. n. 5. Wurmsbfer. tit. de feud. observ. 13. Ruland. de commiss. lib. 2. de interrog. jur. incorp. c. 17. memb. 5. & ita communiter dicitur Rosenth. Menoch. d. loc. Obrecht. de feud. d. lib. 2. c. 6. n. 18. per text. expressum in tit. Si de feudo defaulti contentio sit inter dominum & agnatos vasalli. §. si quis per 30. annos 2. F. 26. & tit. an præscriptione feudum acquiratur. 2. F. 87. ubi Dionis. Gothof. Nã
hic

hic tempus longum significat 30 annos. & tit. de usu Mediolanens. l. 1. §. 28. ult. & tit. qualiter olim feudum poterat alienari 2. F. 9. §. i. hocque fingulare in feudis esse dicit Eguinar. Baro. d. §. si quis per 30 annos non uti rem Duaren. de feud. c. 8. n. 6. ob istud arctum, quod inter dominum & vasallum intercedit. vinculum. de quo tit. 6. & 7. F. 2.

Questio XVII.

An vasallus per procuratorem investituræ renovationem petere, itemq; de fidelitate per aliū jurare invito domino possit? Affirmo, sed tamen necesse est, ut procurator instructus

fit speciali mandato c. un. per quos fiat investitura. vers. sed utrum 2. F. 3. c. un. vers. item sciendum. ibi. item investitura 2. F. 58. facit c. qui facit per aliū 72. de regulis jur. in 6. Auctores sunt Rosenth. d. feud. c. 3. q. 9. Schrad. de feud. p. 4. c. 1. n. 66. & c. 3. n. 12. Molin. in consuet. Parisiens. tit. 1. §. 49. Schneid. p. 3. n. 14. Vuls. lib. 1. F. c. 7. n. 19. VVesens. c. 8. n. 12. Borch. c. 7. n. 25. Paris de Put. de feudi redinreg. c. 14. n. 2. & 3. Rittersbus. in part. feud. lib. 1. c. 9. q. 5. Hic notandum, quod ex variis locorum consuetudine hæc questio metienda sit, experientia enim docet, quibusdam in locis admitti procuratorem, in alijs verò semper requiri præsentiam vasalli, ut in aula Saxonica observatur, Hartm. Pistoris lib. 2. q. 47. n. ult. p. 1. & idem in Gallia receptum esse, testis est Hotoman. in disp. feud. c. 10. Cujac. lib. 2. tit. 4.

Questio XVIII.

An feudum prævio contractu emtionis & venditionis re- & inducatur; & taliter inductum feudi naturam retineat; an v. improprietur? Resp. feudum prævio contractu emtio-

nis & intercedente pecunia comparatum proprium esse, per e. un. in fin. l. F. 1. ibi nisi aliquid proptor feudum acceperint. & c. un. de feudo Guardia & c. 1. F. 2. ibi pro mercede & c. un. de natura feud. l. 1. F. 7. vers. vel nisi emerint feudum. c. un. de beneficio fratris & qualiter frater & c. ibi, vel nisi beneficium de communibus bonis emrum fuerit l. F. 20. c. un. de fratribus de novo beneficio investitis, ibi, quod si cum equis & armis communitibus vel pecunia communi sit acquisitum 2. F. 12. Et sic post Somsb. allegatum sentit Boc. cl. 5. disput. 16. th. 4. lit. b. Nusquam enim in libris feudorum requiritur, quod feudum planè gratuitum esse debeat; sed plurib. potius locis traditur, ut ostensum, precio feudum com-

comparari posse. Et illud feudum emptum habet propria feudi requi-
sita in definitione feudi proposita 2. F. 23. in fin. conceditur enim
ex benevolentia Domini in re immobili, ita ut proprietates penes dantem
remaneant, ususfructus a. ad arripientem transeat & omnes illius heredes,
prout in investitura fuerit provisum, masculos vel etiam feminas, in per-
petuum, pro mutua fidelitate praestanda. Addit & hanc rationem quod
etiam ei beneficium tribuat, qui accepta pecunia aliquid praestat l. 3. ff. de
obseq. prest. & quod donatio ob causam, quamvis non sit mera liberalitas,
tamen donationis nomine venit l. 1. in pr. l. Aristo. 18. §. 1. l. 27. & 34. §. 1. ff.
de donat. l. 2. & 3. C. de condit. ob caus. Dissentiunt Gothof. Anton. disp.
feud. 1. §. 1. sub. d. & Vult. l. F. 8. n. 48.

Quaestio XIX.

An investitor signum, non rem tradens praecise ad rem tra-
dendam obligetur? Reiteranda quae superius dicta, & magis con-
firmo, quod investiens facultatem rei tradendae habens teneatur
tradere, ex eo, quod ista abusiva investitura sit contractus ultro ci-
troque obligatorius. Cum enim vassallus teneatur ad fidelitatem;
utique etiam ex eo dominus tenetur ad rem tradendam, cum con-
trahentium eadem esse debeat conditio l. si id quod in fin. ff. de peri-
cul. & commod. rei vend. text. feudales sunt in tit. 26. §. si facta ibi domi-
num possessionem feudi, de quo investituram fecit tradere compellendum
2. F. & c. un. §. 1. de nova forma fidelit. 2. F. 7. & in tit. 3. §. fin. lib. 2. F. dicit
feudista: quod nulla investitura debet fieri ei, qui fidelitatem facere recu-
sat. E. a contrario, qui non recusat eum investire tenetur. & huius opinio-
nis ad stipularore video Vult. de feud. lib. 1. c. 10. n. 1. & 2. Borch. de feud. c.
7. n. 8. Hartm. Pifst. lib. 2. q. 29. n. 1. & 2. Mynsing. cent. 4. obs. 61. Schurf. cot-
fil. 18. c. 1. Mozz. de substant. feud. n. 36. vers. alius Zas. p. 6 n. 12. Schreid.
p. 5. n. 129. Schrad. p. 5. c. 6. n. 17. & seqq. Fallit tamen affirmativam a-
liquot casibus, quos recensere longum foret.

Quaestio XX.

Feudi successionem testamentariam nullam esse, uti id con-
cludit? Rosenthal. de feud. c. 7. q. 2. c. 3. 4. ubi ampliat & in ead. q. 4. & seqq.
usq. ad q. 12. exclusivè tredecim modis limitat, quae limitationes ita sunt
comparatae, ut successionem feudalem testamentariam per se non inducant.
Idcirco quaeritur, an feuda veniant in universalis fideicommissi
C relli-

al.
C

restitutione? Quod negant & regulam negativam constituunt.
*Valt. 1. F. 9. n. 118. Tir. aquell. de jur. retracti. Lignagier §. 1. gl. 3. in Verb. au-
cuis biens n. 8. in fin. qui regulam facit n. 4. quod feuda non comprehen-
dantur in generalibus dispositionibus ut alienatione, hypotheca, rescri-
ptis, stat. ut o & c. Roland. à Valle consil. 29. quia decreto principis n. 11. vol. 3.
quia affirmativa repugnat feudi naturæ, qua quælibet testamenta-
ria dispositio prohibita est, nec feuda in generali dispositione bo-
norum continentur Rosentb. c. 7. q. 22. n. 11. 14. 15. accedit l. fideicom-
missaria 18. §. quotiens l. fires aliena 52 l. 55. ff. ad SC. Trebell.*

Questio XXI.

Utrum feudum in legitimam imputetur, ita ut filiabus ex feudo legitima debeatur eaque ex illo suppleatur? Ex feudo cuius femina non sunt capaces filiabus non suppletur legitima, cum legitima sit portio eius, quod quis ab intestato habere debet, legibus definita aut hent. novissima C. de inofficiosa testam. & ibi gl. & Dd. l. Papinianus 8. §. quoniam a ibi debita ff. eod. Ex eo feudo cuius sunt capaces sic demum debetur, si masculi non extant arg. c. 1. de eo qui sibi vel heredib. suis Quare regula ponenda, quod qui succedere possunt in feudo, illis ex eo debetur legitima alijs non. videatur Rosentb. de feud. c. 7. q. 13. per tot. & q. 30. n. 10. & q. 39. n. 2. Hartm. Pistor. lib. 2. q. jur. p. 2. q. 38. n. 15. l. posthumus §. si quis ex h. ff. de inoff. testam. l. maximum vitium V. cum enim C. de liber. præt. l. cum quæruur & l. parentib. C. de inoff. testam.

Questio XXII.

Si pater filium justè exheredaverit, an hoc in successione feudali filio aliquod præiudicium adferat? Et dico istam exheredationem in feudo nihil præiudicare, cum liberi in feudis parentibus non jure sinitatis, sed jure contractus succedunt: prima enim investitura hic consideratur, cujus vigore omnes succedentes feuda nanciscuntur, pactione inter primum acquirentem & dominum primum investientem, facit text. 1. F. 8. vide Rosentb. d. c. 7. q. 27. 2. pr. & q. 20. n. 10. cum seqq. Boc. cl. 5. disp. 8. 1. b. 5.

Questio XXIII.

An possessio feudi in suum heredem ipso jure transeat, ita ut non opus sit apprehensione? Quod indistinctè cum Rosentb. c. 7. q. 17. n. 3. Gail. 2. observ. 152. n. 10. Mynsinger. cent. 3. observ. 38. de jure communis

communi etiam feudali, nego, cum morte possessio solvatur, quæ omnia solvit text. in ant. de pupr. novell. 22. §. deinceps in pr. Et voluntas defuncti in heredem non transmittitur l. 4. ff. locati, illa autem requiritur in acquisitione Chap. in consuet. Bu. g. rubr. des successeurs 7. §. 1. le mort saist in pr. nu. 1. Et possessio est facti l. 1. §. si vn̄ & uxor. ff. de acquirenda poss. quæ non nisi animo & facto acquiritur; non enim possessio sicut jus ipsum seu dominium quoque transit ad heredem sine corporalis apprehensionis initio per l. cum heredes 23. ubi Zas. n. 6. l. qui universas 30. §. qui per colonam 7. ff. de acq. vel amitt. poss. text. in l. 1. §. Scævola 15. ff. si quis testamento liber. jus. Et ita in Camera sæpius judicatum refert Rosenth. d. loc. gl. d. An verò ejusmodi statuta condi possint ut possessio ipso jure transferatur variè disputat Rosenth. d. loc. n. 4. seqq. gl. 1. seqq. sed hanc jam non meam facio litem.

Quæstio XXIV.

Ratione possessionis illud quæro; an possessio, & detentio distinguantur? Quamvis detentio sæpius possessio dicatur, fit tamen genericè, & est possessio, sine animo & affectione dominij & rectius dici potest naturalis V. l. 3. §. ex contrario & §. fin. l. 10. §. 1. l. 9. l. 18. l. 21. §. fin. l. 1. §. per procuratorem l. 30. §. 2. l. 31. 32. ff. acq. posses. Quæ autem cum animo dominij sit conjuncta unica, & simplex, non distincta est, sive justa, sive injusta sit d. l. 3. §. ex contrario ff. de acq. posses. Hinc regula quod duo pluresve eandem rem uno verè possidendi modo possidere non possint.

Quæstio XXV.

An apprehensione unius partis vel loci ex pluribus feudi devoluti, vel concessi totius & omnium pertinentiarū possessionem nactus quis intelligatur? Distinguo, aut. n. res sunt separatae & diversæ, ut diversi fudi, domus, prædia, quæ nõ veniūt sub unius tantū apprehensione, sed necessum est ut singulæ (quamvis non singule gleba) apprehedatur Gail. 2. observ. 129. n. 6. & 7. Menach. remed. adipiscend. 3. n. 81. & seq. Mysing. ceter. 3. observ. 33. latè Trin. de retract. lignagier. §. 36. notis in greffe gl. 3. n. 3. seq. per l. 1. §. vet. es cū gl. in verbo per unū reliquo. ff. de acq. poss. d. l. prædia eod. & gl. in l. 3. vers. quilibet ff. de acq. poss. Et sic judicatum in Camera Rosenth. de fe. d. c. 6. q. 14. gl. 6. Cū possessio sit facti, ided ad positionē unius, nõ cōtinuo sequitur positio alterius l. non nudis l. epistolis C. de probat. Si v. rerum heredi.

C 2

8

al.

hereditariarum vel concessarum unum sit principale caput, puta castrum, iurisdic. beneficium, & reliquæ res, ut membra vel ut pertinentiæ isti subjacent, tum apprehenso principali, etiam reliquæ pertinentiæ apprehensæ intelliguntur. *Rosenth. d. c. q. 14. nu. 5. gl. g. Tiraquell. d. loc. n. 4. vult. 1. F. 10. n. 12. Schrad. p. 5. c. 2. n. 25. per. text. in l. possideri 3. in pr. ff. de acquir. possess. & arg. l. stelicidij 8. §. fin. ff. quemadmodum servitus amittit. Et hæc procedunt, nisi alius rem pertinentem possideat per l. quod meo 18. §. si dum in alia ff. de acq. poss. Rosenth. d. q. 14. gl. h. & n. ult. Tiraquell. d. §. 36. gl. 3. n. 12. ubi multos pro suo more allegat. Alexand. consil. 68. viso col. pen. versu ad prædicta lib. 2. Schrad. d. p. 5. c. 2. n. 25. in fin. Symphor. tom. 1. p. 1. tit. 7. fol. 564. & seqq.*

Quæstio XXVI.

Quæstio cuius obvia & toties reiterata, an liberi nati post acquisitum in successione natos ante acquisitum feudum, ducatum, regnum vel dignitatem excludant, ita ut illi his præferantur? Illos hos non excludere concludo per l. senatores §. ff. de senatorib. & l. filij 22. §. sentorie ff. ad municipal. l. 2. §. 2. ff. de decurionib. l. moris 9. §. utrum hi soli 14. ff. de pænis & multos alios juris text. qui non distinguunt inter liberos ante vel post dignitatem adeptus conceptos. Et hæc conclusio ad stipulatores habet *Rosenth. de feud. c. 7. q. 26. n. 4. ubi notabilis Gothof. Ant. disp. feud. 5. th. 5. lit. g. Befold. in tract. polit. c. 6. §. 5. n. 29. Harp. Inst. de success. ab intest. n. 106. in pr. Vult. de feud. lib. 1. c. 9. n. 62. Schrader. de feud. p. 7. c. 7. n. 28. & seqq. Forsterum de success. ab intest. lib. 4. c. ult. n. 36. cum seqq. Quia de conditione heredis, antequam successio ad eum pertineat, non est quarendum. l. non oportet 52. ff. de legat. 2. l. intervenit 24. ff. de legat. præstand.*

Quæstio XXVII.

Constat primo genitus post principem sedere debere à dextris patris, & præ alijs in festis sacris sacrificia obrulisse & sedisse à dextis patris; & cibos duplicatos recepisse Ioan Montagn. in tract. de author. magni Consilij in 105. ex cap. 25. Gen. melius Gen. 21. & Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. & probatur per text. c. 1. de pac. constant. In feudis autem quæritur, nū ubi jus primogenituræ locum habet, nepos ex primogenito adhuc vivo possessore natus, excludat patrum secundo genitum? A. ex constitutione Caroli IV. tit. 7. & 20. & in 24. in Aurea Bulla ubi illa

illa primogenitum in electorali dignitate praefert. suffragatur text. & arg. c. 1. de success. feud. 1. F. 8. & tit. 19. §. si quis miles Constitutiones domini Lotharii 1. F. & tit. de succ. fratrum 2. F. 11. afferunt & hoc Tiraquell. de iure primo geniturae q. 40. tot. praesertim n. 12. & 15. Gothof. Ant. disp. feud. 5. & 6. lit. l. Rosentb. de feud. d. c. 7. q. 26. n. 12. Bosold. d. 11. polit. c. 6. §. 5. n. 30. Covarruv. practa. quest. c. 38. n. 6. & seqq. Schenck Baro. ind. c. 1. de feud. March. 1. F. 14. Rittirch. p. feud. c. 15. n. 13. doctè Buxtorff. in disert. ad Bulur. posit. 85. lit. a. & b. Quia jus ordini & loco alicui concessum, ei tantum, qui ordinem illum & locum occupat, debetur. arg. l. immunitas 4. & l. semper 5. §. 1. ff. de iure immunit. l. 1. in pr. l. 3. §. 1. l. 4. §. 3. ff. de censib. quod in feudis locum obrinet 1. 1. §. 1. & tit. 14. de feud. Marchia 1. F. At jus primogenitaturae tantum primogenito concessum, ideo tantum illi, qui in ordinem succedit ejus competit. l. filius 28. §. 1. ff. de liberis & posth. jure scilicet transmissionis, cum etiam jus primogenitura vendi potuit Gen. 25. vers. 31. seqq.

Quaestio XXVIII.

An hæc sola & immediata sit causa, ut primogenitus in feudo dignitatis succedat, quod feudum dignitatis dividi non possit; & an feudum eiusmodi dividi possit? Quod & feuda dignitatum dividi nequeant, constabit, sed tamen ista non est causa, quod primogenitus tantum succedat. Rosentb. de feud. c. 7. q. 16. n. 13. & c. 9. memb. 1. q. 55. n. 9. Menoch. Consil. 97. vol. 1. Vide tamen Andr. Knich. de Saxon. non pro jur. c. 3. per tot. ubi multis. Et est ratio quod de jure feudali id nullibi expressum; hoc quidem in eo reperitur, quod feuda dignitatum per se, & ex sua natura dividi non possint. text. apert. & ibi feud. in c. imperialem §. praeterea ducatus de feud. prohib. alien. per Frid. 2. F. 55. Cujus ratio est quod ejusmodi dignitates unitae esse debeant, Quia virtus unita fortior in se ipsa est, quam si sit dispersa, Brun. cons. feud. 93. n. 12. Rosentb. d. q. 55. gl. a. Ex quibusdam quidem accidentibus & intervenientibus causis dividi possunt. de quib. Rosentb. d. c. 9. q. 56. 57. Knich. d. loc. quidem multis. Causa autem ^{supra} ~~supra~~ ob quam in feudo regali, & regalem dignitatem habenti primogenitus tantum succedat, est vel pactum investiturae insertum; aut provinciae vel familiae consuetudo. Rosentb. d. c. 7. q. 26. & c. 9. q. 55. n. 10. gl. b.

Quaestio XXIX

An in feudo ex primi acquirentis investiturâ tot promaneât protogenia, quot filij eidem primò acquirenti, vel alij ex ipso descendenti nascuntur; & sic successio per istas protogenias deducenda, antequam ad successio- nem veniant etiam proximiores agnati? Post casus repræ- sentationis, quæ de jure Civili obtinet, successio collateralium hac generali regula expeditur. Qui proximior in gradu remotiorê ex- cludit, & successio est in capita non in stirpes. §. Si v. neq. fratres in *auth. de hered. venientib. ab intestato* Coll. 9. novell. 118. *Rosenth. c. 7. q. 57. n. 5 gl. d. c. 1. an ille, qui interfecit fratrem domini sui. & c. 2. F. 37. & in c. 1. §. d. modo de nar. succ. feud. 2. F. 50. quæ textus v. adducitur pro contraria opi- nione, Dictionum a. ratio est, quod talis modus succedendi de jure feu- di non sit sublatus, & sic standum Juri Cômuni, arg. l. præcipimus, in fin. C. de appell. Hoc tamê notandum, quod ista proximitas cõfidere- tur & ratione possessoris ultimo defuncti, & quidê primariò, & ra- tione primi acquirentis.*

Quaestio XXX.

An collaterales in feudo in infinitum succedant? Quod af- firmatur. per text. expressos tit. Si vasallus feudo privetur. 2. F. 31. & de natura successiois feudi tit. 50. in pr. vers. ex latere & c.; & de his qui feudum dare possunt. 1. F. 1. §. hoc sciendum, ex quo §. ad argumenta con- traria desumenda responsio. gl. in c. 1. de feud. Marchiæ Hanc sim- pliciter verâ, & in praxi observari dicit *Rosenth. c. 7. q. 56. n. 2. & quos magno numero allegat gl. a. Valt. 1. F. 9. n. 102. & est præjudiciu Came- re in causa Zigevin cõtra Zigevin ubi nõ costabat quoto esset gradu Procedit etiam si post annos 500 vel 1000 succedant, aded ut ulti- mus id beneficio primi acquirentis consequatur, *Rosenth. de feud. d. c. 7. q. 56. n. 2. gl. b. c. d. disputat eleganter Hartman. Pist. q. 19. p. 2. lib. 2. n. 26. præced. & seqq. & q. 58. n. 1. & n. 3. Gail. 2. Observ. 150. n. 2. seqq. Mynsing. cent. 2. Obs. 95. Idq; ob rationem, quod hæc successio à primo acquirente & primo infeudante eo usq; fuit intellecta, & ita de jure novissimo obtinet Gothof. ad c. 1. §. hoc quoq; sciendum 4. 1. F. 1. Et obtinet in feudo ecclesiæ Dd. in l. ex facto in fin. ff. solut.**

Quaestio XXXI.

Fœminas in feudo nõ succedere, regulariter verum, text. in c. 1. §. & quia

quia vidimus, *vers. hoc a. norandū. de his qui feud. dar. poss. l. F. i. c. i. §. fi-
lii v. de succes. feud. l. F. 8. c. 1. §. et si client alus de alien. feud. l. F. 13. c. 1. quē
admodū feud ad filiū pert. l. F. 24. c. 1. de Succes. frat. & grad. Succ. 2. F. 11.
c. 1. an mur. 2. F. 36. & c. 1. de natur. Succes. feud. c. 1. & §. similiter de capi-
tan. qui cur. vendid. & quos alleg. *Rosenth. de feud. c. 7. q. 31. gl. a. Idq;*
ob rationes, quas congessit, *Rosenth. d. q. 31. n. 2. & Roland. à Valle. con-
sil. 41. Viso themate n. 11. lib. 4.* Iā verò quæritur an fœmina ad-
mittatur ad successionem feudi conditionati vel cœsualis?*

Quod nego, ob datos textus & rationes, quod scilicet regula ge-
neralis sit. Fœminas generaliter in feudo non succedere, regula
standū, donec de exceptione: p. pragna tes rationes doceatur. *arg.
c. 1. in fin. in quib. caus. feud. amittatur. Rosenth. de feud. c. 7. q. 33. n. 10. gl.
e. Curt. lun. de feud. p. 3. P. inc. memb. 1. in fin.* Idē dicendū de feudo cen-
suali, ob rationē, quod fœmina fidelitatē istā præstare non possit.
Rosenth. d. q. 33. n. 25.

Quæstio XXXII

An fœmina in feudo emto succedat? Nego per suprā datas ra-
tiones, quod scilicet essentialia feudi in te rveniente emtione non
sunt mutata. Fœmina autem ab omni feudo excluditur, tum quod
quis rē allodialē ut feudū recognoscēs, in isto recognito feudo fœ-
mina non succedat, quia fœmina servitia militaria præstare non
potest, & sic sēt. *Rosenth. d. c. 7. q. 34. n. 7. Vult. de feud. l. F. 9. ubi mul-
tis, Roland. à Vall. cons. 23. Visi iuribus ad me transmissis. n. 32. lib. 1. & cœ-
fil. 41. viso themate n. 11. vers. qua regula & seqq. 8. & cons. 48. magni-
ficas dominas. n. 35. & consil. 90. tota machina. n. 41. vol. 4. Raucbb. p. 1. q.
37. n. 16. Hart. Piff. lib. 2. p. 2. q. 34. n. 8.*

Quæstio XXXIII.

An in feudo fœmineo fœmina succedant vi & naturā e-
jusmodi feudi fœminci; an verò ad hoc ut succedant reli-
quæ, præter primam acquirentem expressum pactum re-
quiratur? Prius affirmatur. *per tit. 50. lib. 2. F. in verbis nisi ex pacto,
vel nisi sit fœmineum & c. per tit. 11. lib. 2. F. vers. nisi sit ejus conditionis;
vel ex pacto acquisitum per tit. de successionē feud. l. F. 8 §. fin. tit. de feu-
do femina 2. F. 30. & tit. casus quib. fœmina in feudo succedit
§. iugales. 2. F. 104. lib. 4. Cum secundum primordium tituli,
posterior formatur eventus. arg. l. un. in fin. C. de lucrat. impond.
descript. lib. 10. cap. 1. de eo. qui sibi & heredib. mascul.*
Affir-

Acquisitio autem & dispositio prima censetur juxta Personæ acquirentis conditionem & qualitatē facta. *perl. plenum. §. equitij ff. de usu & habitat. cum radices egit in fœmina in prima concessione voluit & acquirens & concedens ad fœminam prolem progare. Cum rem quamq; suâ origine metiamur. l. qui id quod ff. de donat. l. fin. si ex noxal. caus. a. gar.* Idq; obtinet potissimum in feudo. *c. 1. de eo qui sibi vel heredi masc. Et ita sentit. Rosenth. c. 7. q. 35. n. 4. & quos alleg. gl. d. & c. 2. q. 6. n. 3. & quos alleg. gl. b. Vult. 1. F. 9. n. 40. latissime. Zafius p. 8. n. 39. Sonsb eck p. 9. n. 123. Hartm. Pist. lib. 2. pract. quest. q. 24. n. 13. & seqq. Roland. à Valle consil. 67. n. 8. & 20. vol. 2. & consil. 76. n. 7. vol. 3.*

Quæstio XXIV.

An Imperator, vel alius quidam superiorem non recognoscens, fœminam ad successiōnem feudi, in præiudicium masculorum, vel filiorum, vel agnatorum inferiorum habilitare possit? *N. Corruvav. var. resol. c. 6. per tot. Forster. de Success. ab intest. lib. 6. c. 36. n. 9. Pinell. ad l. 2. c. de rescind. vedit. in rub. p. 1. c. 2. n. 8. & mult. seqq. Hart. Pist. 2. q. 2. q. 34. n. 39. Vult. de feud. 1. c. 9. 46. Quia jus alteri quæsitum, èi invito auferri, non potest. l. ii. de R. I. Jam verò feudum, vel jus in feudo istis dictis quæsitum est per investituram. c. 1. §. 1. de feu. d. Marchia. 14. per tit. 39. lib. 2. F. tit. 8. §. hæc quoq; tit. 13. lib. 1. F. tit. 26. §. Titius lib. 2. F. & tit. 14. & tit. 49. lib. 2. F. & tit. 26. lib. 2. F. §. Titius itidem tit. 39. lib. 2. F. & tit. 7. lib. 1. F.*

Quæstio XXV.

An dominus & vasallus instrumenta feudalia sibi invicem edere teneantur? De domino affirmat *Rosenth. de feud. c. 8. q. 33. n. 4. per rextum in c. 1. de forma fidelitatis & can. de forma 22. q. 5. de Vasallo Hartm. Pist. lib. 2. p. 2. q. 46. n. 6. & Rosenth. d. loc. n. 5. & quos allegat gl. d. Roland. à Valle consil. 89. Vol. 2. Cū hæc instrumenta sūt cõmunia, & cõcernūt utriusq; interesse. facit. l. 2. & ibi Dd. C. de edẽdo l. fin. C. de re judic. Facit etiam quod feuda omnia ab ipsius providentiã procedant, §. & quia vidimus 1. F. 1. Atq; propterea ex hac concessione censetur esse suadata intentio domini, ira, ut si Vasallus de concessione ejusdem excipiat, illam probare necesse habeat, tanquam nitens jure in re alienã. *arg. l. alius. l. tibi C. de servis. & aqua §. p. enult.**

§. penult. *instit. de servitutibus*. Nam quoties pro actore militat juris aliqua præsumtio, possidētī verò resilit, tūc possessor tenetur edere titulum suæ possessionis; nec est locus regulæ in l. cogi C. de petitione heredi. *uti tradunt Dd. in l. siue possideris C. de probat. c. cum cōtingat. de decimis*. Fallit autem in Vasallo negantē, qui lōgissimo vel antiquo tempore possederit. *Hartm. Pist. d. loc. n. 10. per text. in §. si quis per 30 annos, si de feudo defuncti contentio inter dominum & agnatos 2. F. 26.*

Questio XXXVI.

An textus in c. an mutus vel aliās imperfectus feudum retineat 2. F. 36. ex §. fin. tit. Episcopum vel Abbatem 1. F. 6. sit explicandus? Affirmo, quia feuda dantur ob servitia, quæ imperfectus præstare non potest. §. *beneficium, in quibus causis feudum amittatur. 2. F. 23. arg. l. ex his omnibus ff. de condit. indeb. Hartm. Pist. l. 2. p. 2. q. 32. n. 3. & seqq.* Hoc tamen cum isto moderamine intelligo, quod ex accidente inhabilis redditus feudum & paternū & novum retineat, Privatio n. sine lege & certā causā fieri nō potest, nec Vasallus feudum acquisitum sine culpa amittit. *101. tit. de feud. sine culpa non amittendo. 1. F. 21. text. in §. sed non alia, que fuerit prima causa beneficij amittendi. 2. F. 24. & c. 1. de forma fidelitatis 2. F. 6. & tit. de nova forma fidelitatis 2. F. 6. ibi: tantum de possibili.*

Questio XXXVII.

In simultaneā investiturā simul investiti; an secundum gradus prerogativam, an verò nulla graduum ratione habita iure Saxonico pariter succedant? Nisi instrumentum & tenor simultaneæ investituræ prius non disponat *cum Hartm. Pistor. q. 31. n. 20. & quos allegat. n. 27.* de praxi posterius; scilicet simul investitos pariter sine graduum prerogativa succedere, affirmo. Idq; ob has rationes, quod iure Saxonico in successione nō nulla penitus habeatur ratio agnationis; sed jus succedendi ex agnatione proveniens, penitus extinctum est. *Hartm. Pistor. d. loc. n. 21. arg. l. adigere 6. §. quamvis à princip. de iur. patron. c. cum cessante de appellat. text. junct. gl. in verbo reddi. in l. a. Titio 108. ff. de verbor. obligat. & in c. sine debet distinctione 76.*

D

Qaa-

8

62

Quaestio XXXVIII.

Juris est feudalis, quod vasallus dominum priorem contra posteriorem, sub periculo privationis feudi juvare debeat, & propterea posterioris feudi amissione non mulctatur. *text. in c. imperialem §. illud quoque de prohibita feudi alienatione per Frideric. 2. F. 55. & in §. contra omnes. De prohibita feud alienatione per Lodarium. 2. F. 52. Rosenth. de feud. c. 8. q. 16. n. 1. gl. a. & n. 2. gl. b.* Hinc quaeritur unde ista antiquitas æstimanda; an a vasallo fidelitatem jurante & investito; an verò a domino & origine feudi? Posterius placet per c. satis bene, 2. F. 52. Quia feudum istud paternum est antiquum, nec eius natura in persona vasalli succedentis mutari potest. l. 2. ff. de verb. obligat. Et vasallus semper intelligitur primo acquirenti succedere, idque ex pacto & providentia, non beneficio ultimi defuncti, sic tenetur pactum primi acquirentis, quod est, ut vasallus non habeat alium dominum antiquiorem, præstare. *Rosenth. d. loc. n. 6. gl. e. & sic præterea sentiunt, Gothofred. Anton. disp. feud. 7. th. 5. lit. e. Curtius tunc. v. p. 4. n. 131. Schrad. de feud. p. 6. c. 5. n. 6. & seqq.*

Quaestio XXXIX.

An dominus oppignorationi consentiens feudo sibi jã ap-
to propter cõsensu prius adhibitũ, obligat⁹ sit, ut vel debi-
tũ luat, vel creditorẽ iure suo uti patiatur? Affirmo. *per text. in l. per fundum de servitut. rust. p. ad. l. in diem ff. de apua pluvia arcenda. c. qui semel de regul. juris in 6. melior text. in c. unic. §. & si clientulus vers. si verò de alienat. feud. l. F. 13. Cum & ipsa oppignoratione jus constituatur, quod cum re ipsa transit ad quemcunq; ea pervenerit. §. omnium autem §. item serviana ubi Dd. Inst. de act. ad cuius contractus naturam dominus se conformare voluisse præsumitur. Qui enim consentit, contractui super re aliqua inuito hoc ipso censetur renunciare juri, quod in re ista habet. l. si servus communis ff. de donat. inter vir. m. & uxorem l. apud Celsum §. quaesitum ff. de exceptione doli l. fideiussor §. pater ff. de fideiussorib. l. codic. §. in sulam de legatis 2. l. 2. c. de remis. pignor. Et eant in hac sententiã Gothof. Anton. disp. feud. 9. th. 4. lit. c. vers. quod si dominus. Schrad. c. 8. p. 4. n. 34. Rosenth. de feud. c. 9. q. 18. n. 1. Hartm. Pist. lib. 2. p. 2. q. 48. per tot. Fachin. 7. controvers. §. 6. Rüdinger lib. 1. q. 69. Rauchb. lib. 2. q. 23. Ana. idẽ juris sit? si in consensu domini adjecta sit clausula salvo jure suo feudali? acriter*

acriter disputant. Hartm. Pist. d. locò n. 32. & Rosentb. d. loc. n. 4

Questio XL.

An vasallo sit licitum sub in feudare, etiam pretio accepto sine frade tamen? Assero, quod sine consensu feudū licitè sub in feudare possit. c. benefic. & ibi gl. si de feudo defuncti controversia & c. 2. 21 F. 26. facit c. 1. § sed etiā res per quos fiat investitura. 2. F. 3. text. in c. 1. §. similiter. de l. corradi. 2. F. 34. gl. ad rubicā c. 1. de alien. feudi paterni. 2. F. 39. text. in §. callidis. de prohibita feudi alien. per Frideric. 2. F. 55. & c. 1. & ibi omnes qualiter olim feudū 2. F. 9. Rosenb. h. c. 9. q. 43. n. 1. & quos allegat gl. 2. Idè Juris est, si sine fraude etiā pretio accepto sub in feudet, & feudū vel etiā majori, vel minori, ad servitia tamen idoneo, conferat, cū istā subinfeudandi concessione omni & meliori & utiliori modò expedire possit, facit. l. ubi est 21. ff. de rebus dubijs l. 3. de testam. militis. Gylman. in Symph. tom. 1. p. 1. tit. 7. f. 502. n. 143. Et hoc nullibi prohibitum est, cur igitur stare prohiberetur, l. Sancimus. C. de testamentis. l. precipimus. ff. de appellationib. & sic statuerunt Rittershus. p. feud. c. 2. q. 61. Rosentb. d. c. 9. q. 44. n. 3. & 5.

Questio XLI.

An Pater filij in feudo novo, cum consensu domini alienādo, vel paciscendo præiudicare possit? Affirmo, cū jura feudalia statuente alienatione feudi non præiudicare, de feudo paterno antiquo loquatur, non v. de novo. c. 1. de alienat. feudi paterni 2. F. 39. & est ratio, quia pater istud feudum ut rē suā acquisivit, quidni ergò alienare possit? arg. §. fin. Instit. quib. modis tollitur oblig. l. nihil tam naturale est ff. de reg. jur. Cum & jure communi statutum, quod si pater operas sibi & filio stipulatus fuerit, uni filiorum in præiudicium aliorum assignare possit. l. 1. ff. de assign. libert. auctores sunt Zasius p. 9. n. 30. Gothof. Anton. disp. 9. d. 4. lit. b. Hartm. Pistor. lib. 2. p. 1. q. 4. n. 23. & quos magno numero ibicitat. Rosenthal. c. 9. q. 66. Vult. 1. F. 11. n. 84.

Questio XLII.

An proximior agnatus feudum Paternum, vivo adhuc alienatore, si id in remotiorem agnatum alienatum sit, retrahere possit? Affirmo, per c. un. per quos fiat investitura. §. sed etiam res. 2. F. 3. Cui succurrit l. 2. §. hereditas & §. legitima ff. de suis & legitimis l. proxim. 92. ff. de V. S. 2. cū expressū sit q̄ in redimēdo potior sit

D 2

proximi

proximi agnati condicio c. qualiter olim §. i. vers. porro 2. F. 9. huic opinionioni adstipulantur Rosenth. de feud. c. 9. q. 67. n. 6. & quos allegat. gl. l. & q. 88. n. 6. in fin. Schrad. de feud. p. 1. q. 4. n. 11. & q. 5. n. 24. Gothof. Anton. disp. feud. 10. d. 1. lit. g. & b. s. ibi non solum.

Quaestio XLIII.

An filii dato pretio ius revocandi paternum feudum, cum consensu domini alienatum, vivo adhuc patre alienante habeant? Affirmativa subscribo, quia filijs debetur feudum antiquum ex pacto & providentia majorum, ita ut vivente patre filius feudi dominus esse videatur §. filius. 2. F. 26. Mynsing. cent. 4. observ. 85. n. 3. 2. per c. 1. §. & quia cum §. cum v. Conradus, de his qui feudum dare possunt 1. F. 1. c. capitaneus de feudo Marchie. 1. F. 14. c. 1. de eo qui sibi & heredib. 2. F. 17. & c. 1. §. quid ergo vers. item quid in feudo antiquo de investitura de re alien. fact. 2. F. 8. & c. imperialem. §. ducatus. 2. F. 55. arg. §. si arrogator Inst. de adoption. Cum filij patri sunt proximi agnati l. filius 12. ff. de iuis & legit. Et ita omnes Feudista statuunt praeter Saxonicos, qui speciale quid docent, vide Rosenth. c. 9. q. 88. n. 1. seqq. Zasium p. 9. n. 30. vers. 7.

Quaestio XLIV.

An vero filii mortuo patre, feudum eiusmodi alienatum sine pretio iure successione retrahere possint? Affirmant omnes Feudista praeter Hartman. Pist. Saxonicosq; & Vult. Cum feuda antiqua beneficio primi concedentis, & ex acquirentis contractu, omnib. ejus descendibus jure singulari debeantur per §. & quia §. vero Conradus 1. F. 1. & reliqua fundamenta supra posita. Ergo ijs in vitis auferris non potest. argt. l. id quod nostru 12. ff. de R. l. Rosenth. c. 9. q. 67. n. 2. gl. fin. & q. 68. per tot.

Quaestio XLV.

An agnati proximi, post proximiores recusantes inter vivos, sicut in successione dato pretio retrahere possint feudum alienatum? Affirmo. per res. in §. sed etiam res vers. nisi tibi vel alij proximiori. per quos fiat in v. 2. F. 3. & sic putant Gothof. Anton. disp. feudali 10. ib. §. lit. d. vers. idemne injure Schrad. de feud. p. 1. q. 3. n. 14. & p. 8. c. 7. n. 56. seqq. Rosenth. c. 9. q. 82. n. 3. in fin. & gl. c. & 81. n. 1. seqq.

Qua-

Quaestio XLVI.

An praescriptio contra Patrem vel proximiorum agnatum impleta etiam filio vel proximo agnato obstat? Nego per text. expressos in c. un. in prin. vers. quid ergo de investitura de re aliena fulta, 2. F. 8. c. uni. §. hoc quoq; ibi: nihilominus revertitur ad me de successione feudi 1. F. 8. c. un. §. satis de prohibita feudi alienatione per Lotarium. Cum enim alienatio non obstat, merito nec praescriptio, quae species alienationis est. l. alienationes 28. ff. de V. S. vide Rosenth. c. 9. q. 85. & 84. Gothof. Anton. disp. feudali 10. §. 6. lit. e. vers. & si autem.

Quaestio XLVII.

An vassallus post alienationem & traditionem feudi rursus in continentem potest iterum feudum recipere & caducitatem effugere possit? Nego. per text. expressum in c. quid juris si post alienationem & 6. 2. F. 44. Rosenth. c. 9. q. 2. Vult. 1. F. 11. n. 43. vide Heig. lib. 2. q. 4. per tot.

Quaestio XLVIII.

An Patris delictum in feudo exacto puro commissum filios spe re cadentiae in aeternum frustratur? Sic quidem affirmandum. ex c. si vassallus feudo privetur. 2. F. 21. c. si de feudo defuncti vers. si vassallus 2. F. 26. Rosenth. de feudis c. 11. a princip. & q. 4. 5. 6. post alios Bocerius Claß. §. disp. 20. §. 138. 139. Hartm. Pistor. lib. 2. p. 1. q. 13. n. 2. & seqq. Si crimen sit laesae majestatis nullum est dubium arg. l. quisquis C. ad l. Iul. majest.

Quaestio XLIX.

An male fidei possessor feudi vel alterius rei impensas, in re factas servare vel repetere possit? Regula quidem generalis ita sonat, quod fraudulentus possessor sive usurpator rei alienae nihil repetat impensarum, nihil retineat, imputaturus sibi, quare non abstinerit ab alieno, l. aded quidem. 7. §. ex diverso l. quae ratione 9. §. sed non utiliter 2. ff. de acquir. rer. domin. & §. ex diverso Instit. de rer. divis. l. 2. l. domum C. de rei vindicatione Vult. 2. Iurisprud. Romana c. 67. n. 46. Hanc tamen regulam & jus strictum benignitas l. plane 38. & naturalis ratio in l. si a domino 36. §. fin. ff. de peritione heredit. & l. nam natura 14. ff. de condit. in debitor. & circumspectio judicis & attentio

8

St.

ventio ad omnes circumstantias, restringunt, & mala fidei possessori pro diverso respectu impensas factas adjudicant. Hinc si possideat mala fidei possessor beneficio *l. domum §. c. de rei vindicat* officio Judicis necessarios sumtus repetere potest. utiles autem impensas sine læsione prioris status, auferre potest. *d. l. planè 38. ff. de petis. heredit. l. idemque 9. §. idemque ait 10. ff. mandati. l. utiles 39. ff. de petis. heredit.* Si non possideat, tantum æquitatis ratione ei concessum est, ut pro impensis necessarijs & utilib. actionem negotiorum gestorum utilem instituat; si scilicet res aliena revera per impensas melior & pretiosior facta sit. *l. si pupilli 6. ff. de negot. gest.* An voluptuarias impensas mala fidei possessor abraderet; vel detrahere possit, relinquo?

Questio I.

Feudo sine culpa finito & Domino aperto, quatenus fructus anni ultimi cedant eidem, vel remaneant apud heredem? Aut enim vasallus moritur ante mensem Mart. vel post Augustum; Si ante Calendas Martij, tunc fructus ad Dominum pertinent; Si vero post usque ad Augustum inclusivè, fructus omnes heredes percipiunt *c. hic finitur lex §. c. vers. his consequenter 2. F. 28. Rosenth. c. 10. q. 4. n. 34. & seqq.*

COROLLARIA.

I.

Quidam Vasallus agnati defuncti feudum, statim atque Vidua ipsius feudum illud nomine datalij possidens in vivis desijt esse, hanc in faciem apprehendit, ut subditos & villicos homagio sibi obstringeret, administrationemque ipsius demandaret, qui licet mandatum susceperint: postea tamen dicunt se nomine heredum Viduæ defunctæ ex capite præsentæ hypothecæ possedisse, Vasallus ut proximus agnatus hoc expertus utrique & administratori, & villico prædio ut exeant, injungit, quarritur an spolium commiserit? Adhuc sub judice lis est, sed libenter audirem, quid doctiores sentirent?

Furem

II.

Furem rupto fune incolumem in terram decidentem haut esse
resuffigendum opinantur Luc. de Penna. Nevizan. Tiraquell. Alci-
at. At melius & rectius Ann. Seneca tradit; nefas esse, ut illū laque-
us absolvat, qui tantum damnatum accipit.

III.

An Philosophia in Theologiâ quoque usum aliquem obtineat:
Disting.

SOLI DEO GLORIA.

8

60

116

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

SOLL DEO GLORIA

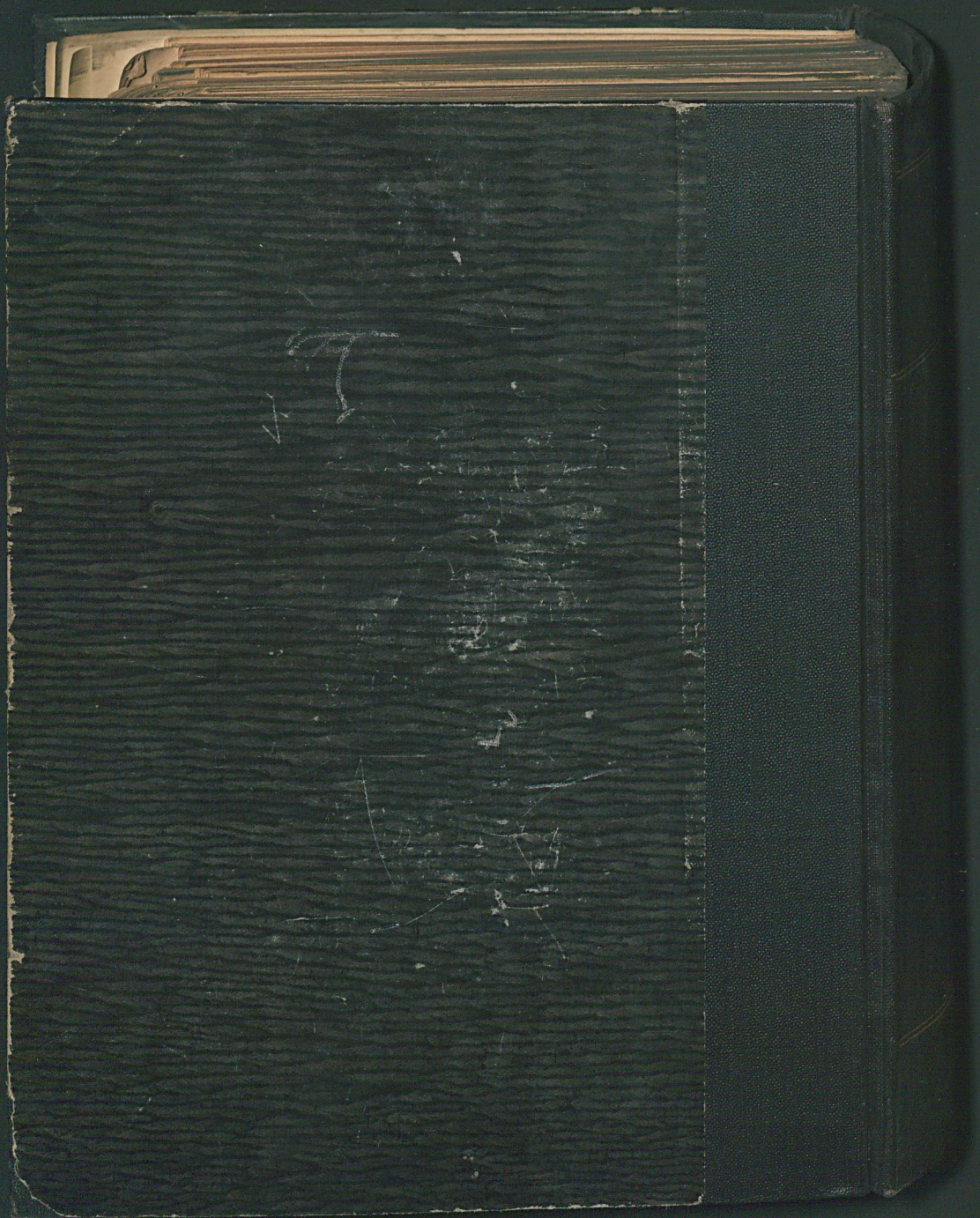

Strassberg, Diss., 1623-26

X26m020

WDM

Inches
Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

NTURIA
IONVM
LIUM;

~~296~~ 3
296.3

1624,5

16

AM
ANTE GRATIA,
IX

HORITATE AMPLIS.
dicæ in celeberrima
nfi Academia

VTROQUE IVRE
sequendo,

andam proponit

HINTZIVS
Pomeranus.

l, Horis locoq; consuetis.

TORATI,

LVVS LEDERTZ,
DC. XXIV.

8

al

